

عنوان مقاله:

کاربرد استعاره در معرفتشناسی سهروردی

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 54، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

زینب زرگوشی - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ایلام

رضا رضازاده - دانشیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ایلام؛

مجید ضیایی - استادیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ایلام؛

خلاصه مقاله:

در دیدگاه سنتی، استعاره امری تزیینی و مربوط به زبان ادبی و قابل حذف از زبان علمی و فلسفی است. همچنین مطابق این دیدگاه، مبنای شکل‌گیری استعاره، شباهت عینی بین دو پدیده است. اما در دیدگاه معاصر نه تنها زبان ادبی بلکه زبان علمی و فلسفی نیز استعاری است و مبنای شکل‌گیری استعاره علاوه بر شباهت‌های عینی، انواع شباهت‌های ساختاری غیرعینی و هم‌بستگی در تجربه نیز می‌تواند باشد. در دیدگاه معاصر، استعاره، انتقال الگوی استنباطی حوزه مبدا به حوزه مقصد است. مطابق این رویکرد، مفاهیم فلسفی از طریق استعاره‌ها مفهوم‌سازی می‌شوند. لیکاف و جانسون معتقدند خود ذهن و فرآیندهای ذهنی توسط استعاره مفهوم‌سازی می‌شوند. در این مقاله نشان داده می‌شود شیخ اشراق نیز ذهن و کنش‌های ذهنی را توسط استعاره ساختاربندی می‌کند. جنبه‌های مختلف ادراک در معرفت‌شناسی سهروردی توسط مفاهیمی مانند دیدن، اشراق، دست‌کاری اجسام، ساختمان، محاسبه ریاضی و حرکت مفهوم‌سازی می‌شوند.

کلمات کلیدی:

استعاره، حرکت، ساختمان، سهروردی، معرفت‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888868>

